

HEGYALJA *TÉL*

2019.12. | 2020.2.

A VÖRÖSMARTI ÁLTALÁNOS ISKOLA DIÁKLAJKA

HEGYALJA *TÉL*

ÉLMÉNYEINKRŐL MESÉLÜNK...

Két élményteli nap Pécsen

A Vörösmarti Általános Iskola felsős diákjai december 19-20-án Pécsen tanulmányi kiránduláson vettek részt. Nagy élmény volt megélni magyarságunkat a sok szép kulturális esemény kapcsán. A kétnapos kiránduláson egyáltalán nem unatkoztunk.

Megnéztük a pécsi székesegyházat, gyönyörködve hallgattuk az orgonamuzsikát.

Kajtár Edvárd atya bemutatta nekünk a gyönyörű építményt. Szép karácsonyi énekkel adtunk hálát a Mindenható Istennek, majd Kovács Ferenc Szilárd orgonaművész megszólaltatta az orgonát, ami nagy élmény volt számunkra.

Később sétát tettünk a városban, megtekintettük a közeli nevezetességeket, és élveztük az adventi forgatagot.

A Zsolnay negyed planetáriumában a csillagászat tudományába vezettek be bennünket, és varázslatos utat tettünk meg a világűrben mindössze 1 óra alatt. A kulturális negyedben megcsodálhattuk a Gyugyi kerámiagyűjtemény egyedi darabjait is.

Este a városi színház impozáns épületében A muzsika hangjai című musical varázsolt el bennünket szép történetével, színpadképeivel, valamint a színészek lenyűgöző énekével és játékával.

OVAJ PROJEKT SE SUFINANCIRA
SREDSTVIMA MINISTARSTVA
ZNANOSTI I OBRAZOVANJA
REPUBLIKE HRVATSKE

Ministarstvo
znanosti i
obrazovanja

ÉLMÉNYEINKRŐL MESÉLÜNK...

A következő reggel is zenével kezdtük a napot. A Kodály Zoltán Hangversenyközpontban műhelyfoglalkozást tartottak a számunkra. A filharmonikusok négy tagja bemutatta hangszerét, és hegedűn játszott. Néhány téli dalt közösen is elénekeltünk. Mindez a Horvát Oktatási Minisztérium anyagi támogatásával valósulhatott meg.

Kevés szabadidőnk alatt néhányan a játszótéren játszottak, majd az Árkád bevásárlóközpontba látogattunk el. Gyorsan elszaladt az idő, mint mindig, amikor jól érzi magát az ember.

Finom ebédet kaptunk a Zsolnay városnegyedben, szintén a horvát minisztérium finanszírozásában, ahová eljöttek meglátogatni bennünket a keresztény értelmiségiek képviselői Jánoshalmáról. A szép szállást, a színházi előadást a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége finanszírozta, amit hálás szívvel köszönünk.

Ezt követte egy kis játék, majd indultunk vissza kissé fáradtan, de csodás élményekkel tele.

Az utazásunkhoz az autóbust a Horvátországi Magyar Pedagógusok Fóruma pályázatán nyert összegből fedezhettük, amit nagyon szépen köszönünk.

Jó volt anyanyelvi környezetben megtapasztalni, milyen jó magyarnak lenni, életre szóló élmény volt látnunk, megélnünk a sok szépséget.

Fica Lili, 6.osztály

ÉLMÉNYEINKRŐL MESÉLÜNK...

Pécsre látogattunk

A Vörösmarti Általános Iskola részt vett egy kétnapos tanulmányi kiránduláson, amelyet a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége és a Horvátországi Magyar Pedagógusok Fóruma, valamint a Horvátországi Oktatási Minisztérium támogatott.

2019. december 19-én, 10,00 órára érkeztünk Pécsre. Első úticélunk a Szent Péter- és Szent Pál-székesegyház (dóm, bazilika vagy vártemplom), a Széchenyi tér és a Dzsámi, azaz Gázi Kászim pasa dzsámija, hivatalosan Gyertyaszentelő Boldogasszony-templom, hétköznapi nevén pedig belvárosi templom volt.

A székesegyházban nagyon kedves fogadtatásban részesültünk: az atya mesélt a templom történetéről és nevezetességeiről, majd egy csodálatos orgonajátékban gyönyörködhettünk.

Az osztállyal az adventi vásárban megittunk egy forrócsokit, amelyet egy jó beszélgetés és a szép látvány mellett még finomabbnak éreztünk.

13,00 órakor ebédeltünk, és utána foglaltuk el a szállásunkat.

Mindnyájan nagyon örültünk annak, hogy nem kell az iskolapadban ülni és tanulni.

A következő program helyszíne közel volt a szállásunkhoz, ezért volt idő megismerkedni az újbezdáni diákokkal, akik szintén a mi iskolánkhoz tartoznak, és velünk kirándultak.

A planetáriumi előadás nagyon valóságos volt. A bolygókról, a csillagokról, a horoszkópról szereztünk számos érdekes ismeretet.

Vacsora után színházlátogatás következett. Megnéztük a Muzsika hangjai című előadást, amelyről már nagyon sokat tanultunk zeneórán is. Ez egy nagyon szép este volt.

ÉLMÉNYEINKRŐL MESÉLÜNK...

Másnap reggel ellátogattunk a Kodály Zoltán Hangversenyközpontba, ahol én már voltam egyszer. Igazán mutatós épület, és remélem, többször is eljövünk majd ide. Téli témájú zenedarabokból hallgattunk részleteket, énekeltünk és a hangszerekkel ismerkedtünk.

Pécsett az Árkád nevű bevásárlóközpontban is nézelődhattünk később, amely hatalmas, tele van boltokkal és vásárlókkal.

Aznap a Ledina étteremben étkeztünk, és utána már indultunk is haza busszal.

Nagyon szépen teltek el ezek a napok. Hálásak vagyunk a meghívásokért, hálásak mindazoknak, akik támogatták az utazásunkat, és így kulturális intézményeket, templomokat, bazilikákat látogathattunk, és más, érdekes dolgot láthattunk.

Remélem, lesz még alkalom ilyen hasznos és emlékezetes utazáson részt vennünk, amely során tovább csiszolódik magyar nyelvtudásunk, és erősödik bennünk nemzeti hovatartozásunk tudata. Felemelő érzés volt egy szép, kulturális értékekben, programokban gazdag városban járni. Büszkén gondolunk erre a városra, mert egy kicsit a magunkénak is érezzük, hiszen mi is magyarok vagyunk.

Máté Izabell, 8. osztály

SIKEREINK...

A magyar kultúra napja alkalmából meghirdetett KÉP/ÍRÁS esszéíró pályázaton Máté Izabell II. helyezést ért el. Íme a nyertes fogalmazás:

Történet a régi időkből

Egy szegényebb városkában, Kiskőrösön lakott egy kis család. Az anyuka, akit Rozáliának hívtak, egy jobb életről álmodozott, családjáért sokat aggódott, de főleg kisfia jövője nyugtalanította. Tudta, hogy a 7 éves fiúcska, Péter nem járhat majd iskolába, mert nem tudnák kifizetni az iskoláztatást. Az édesanya mosónőként dolgozott egy kis fogadóban, az édesapa pedig, akit Sándornak hívtak, a szőlőbe járt kötözni Mátyásékhoz. Péter nagyon szerette a verseket, a népmeséket és az elbeszéléseket. Nagypját gyakran kérte, hogy szavalja el Petőfi „Itt van az ősz, itt van újra” című versét, mert azt hallgatta a legszívesebben. Kedvenc versszaka ez volt: Kiülök a dombtetőre,/Innen nézek szerteszét,/ S hallgatom a fák lehulló/Levelének lágy nesztét.”

Nem messze a házuktól volt egy dombtető, ahova a kisfiú és a nagypapa is gyakran ellátogatott. Ott jutott mindig eszébe kedvenc verse. Pétert, ha valami bántotta, szomorkodott, vagy ha nagyon boldog volt, a dombtetőről eléje táruló látvány, a sok fa és a friss levegő mindig jobb kedvre derítette, örömét fokozta. Innen jól látta az iskola épületét is, és azt is, hogy ősszel a nagyobb gyerekek ide tartanak, táskával a kezükben.

Egy nap a kisgyerek barátai, akik vagyonosabb családokban születtek, a táskáikat mutogatták neki, amiben majd a tankönyveiket viszik az iskolába. Amikor hazaért, rögtön megkérdezte édesanyját, hogy hol van az ő iskolatáskája, hiszen holnap kezdődik az iskola, amire már régóta várt. Az édesanya nem tudta, hogy sírjon-e vagy nevéssen. Nem volt pénzük, ezért elkeserítette, hogy a fia nem mehet iskolába, de örült annak, hogy szeretne tanulni, és tudja, mi a dolga egy 7 éves fiúcskának. Az anyuka csak hallgatott...

Másnap a nagypapa elhívta egyik gyermekkori barátját ebédre. Péternek semmi kedve sem volt megismerkedni György bácsival. Nagyon bántotta, hogy nem mehet iskolába, mint a többiek. Gondolta, biztos ma tanulják Petőfi Sándor életét és verseit.

SIKEREINK...

Bánatában elhatározta, hogy elmegy a dombtetőre. György bácsi figyelte a szomorú kisfiúra, és titokban követte. Péter szavalni kezdte kedvenc versszakát:

„Kiülök a dombtetőre/Innen nézek szerteszét,/S hallgatom a fák lehulló/Levelének lágy nesztét.”

György bácsi pedig folytatta a verset:

„Mosolyogva néz a földre/A szelíd nap sugara,/Mint elalvó gyermekére/Néz a szerető anya.”

Leültek a domboldalra kicsit beszélgetni. György bácsi megkérdezte tőle, hogy szeretne-e iskolába járni. Péter minden vágya ez volt, és persze hogy igennel felelt. György bácsi mesélt neki magáról, és elmondta, hogy ő előbb magyartanár volt a Kiskőrösi Általános Iskolában.

Péter este alig tudott elaludni, nagyon boldog volt, hogy megismerkedett György bácsival, aki mesélhet neki majd az iskoláról.

Kora reggel nagy meglepetésre ébredt az egész család:

- Jó reggelt, álomszuszék, hasadra süt a nap! Péter, gyere gyorsan, elkésel az iskolából!
- hallatszott György bácsi határozott, de barátságos hangja.

Péter nagy boldogan szaladt ki, és látta György bácsit iskolatáskával és egy vajaskiflivel a kezében. György bácsi átadta neki a táskát, és nem engedte el még reggeli nélkül sem. Aztán így szólt a családnak:

- Péter egy nagyon okos kisfiú, látszik rajta, hogy szomjazik a tudásra, kár lenne, ha nem fejleszthetné magát, ha nem tanulhatna. Szívesen segítek, hogy iskolába járhatson.

Rozália könnyei hulltak a boldogságtól. A fiú is repesett örömeiben, és azonnal indult. Nagyon jó diák lett, minden tanár dicsérte őt, szívesen tanult és szavalt verseket a magyarórákon. Tanárainak nagyon tetszett Péternek az a tulajdonsága, hogy ami tudás benne rejtett, nem is félt kimondani. Mindig Petőfi volt a példaképe.

Az egész család örökre hálás maradt György bácsinak.

Teltek, múltak az évek, Péter befejezte az egyetemet Budapesten, ahol családot is alapított. Azonban még idősebb korában is gyakran hazalátogatott, és olyankor mindig elment arra a régi dombtetőre. Ott írta meg első versét is Gyermekkorom emléke címmel, amely így szól:

„Felmegyek a dombtetőre,/onnan nézek le a völgyre,/látom papa s mama házat,/kiskorom szép álmát./

Fent állok most a dombtetőn/a sok emlék szemem előtt.../Sajnos az az idő már elmúlt,/papa s mama régen elhunyt.”

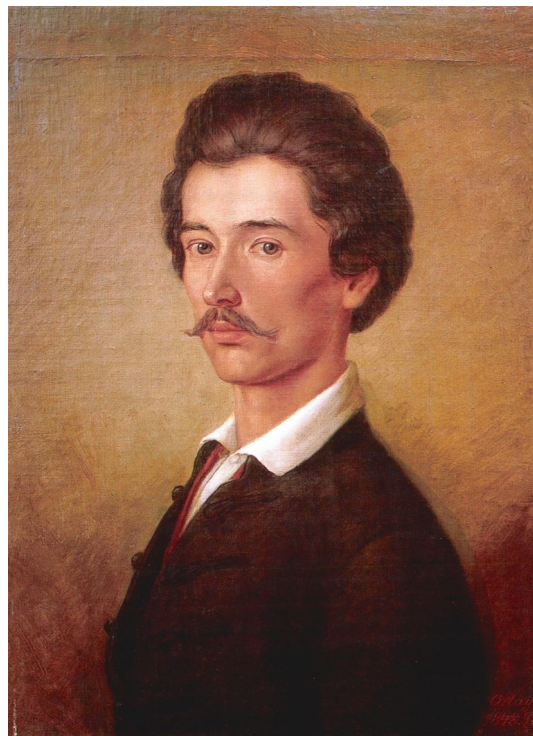
Máté Izabell, 8. osztály

SIKEREINK...

Petőfi Sándor: Itt van az ősz, itt van újra

Itt van az ősz, itt van újra,
S szép, mint mindig, énekiem.
Tudja isten, hogy mi okból
Szeretem? de szeretem.

Kiülök a dombtetőre,
Innen nézek szerteszét,
S hallgatom a fák lehulló
Levelének lágy nesztét.

Ünnepélyes díjátadás

Valentin-nap

Valentin-nap a szerelmesek ünnepe, amit február 14-én tartanak. Ilyenkor ők egymásnak leveleket írnak, elmennek vacsorára, ajándékot vesznek, vagy valamilyen más módon ünnepelnek. Magyarul ez a Bálint -nap, vagyis a Bálint nevűek névnapja. Az én osztályomban is van egy Bálint nevű diák.

A mi iskolánk mindig megemlékezik a Valentin-napról. Egy dobozba dobunk leveleket, és így kívánunk másoknak boldog Valentin-napot.

Én február 14-én délután egyik barátnőmmel kávézni mentem, és sokat beszélgettünk.

Máté Izabell, 8.o.

Farsangoltunk az újbezdáni iskolában

Mi, a csúzai iskola tanulói idén Újbezdánban tartottuk a farsangi ünnepséget.

Ezerféle maskara perdült-fordult, integetett és búcsúztatta a telet. Már régóta hagyomány a farsangolás, melynek célja a tél kiűzése.

A farsangi előkészület egyik legizgalmasabb része a jelmez kiválasztása. Az idei évben állati jelmezekkel készültünk.

Én cica voltam. A füleimet a mami, a farkincámat anyuci készítette.

Reggel busszal érkeztünk a kultúrotthonba.

Szeretettel fogadtak bennünket. Miután bemutatkoztunk egymásnak, elkezdődtek a játékok. Nekem a legjobban a fagyasztócska játék tetszett. Időközben kimentünk sétálni a körforgalomhoz.

Ez a séta olyan jó volt számomra, mint egy felvonulás. Később kaptunk fánkot, és megdicsértük egymás jelmezét. Végül, mielőtt elindultunk haza, elköszöntünk a házigazdától.

Érdekesekek voltak a játékok és jelmezek. Jólesett, hogy megdicsérték a cigánykerekeimet.

Fica Glória, Csúza,
IV. osztály